

Antònia Gil secretària general de la Unió Sindical Obrera de Catalunya

Entrevista

“Qui pugui ha de consumir; això també és fer país”

ATUR • “No veiem cap expectativa positiva; el que veiem a les empreses és ben diferent, continua la sagnia” **NISSAN** • “L'expedient de regulació temporal no té sentit just quan augmenta la producció” **IMPOSTOS** • “La reforma és tímida, s'hauria d'entrar més a fons en les rendes dels rics” **Per: Xavier Alegret**

La Unió Sindical Obrera de Catalunya (USOC) és el tercer sindicat del país i, malgrat que a vegades queda amagat mediàticament darrere de les dues principals organitzacions, el seu pes en empreses com Nissan converteix la seva en una veu important. La secretària general de la USOC, Antònia Gil, repassa l'actualitat de l'ocupació i del món sindical català i espanyol.

L'atur no dona treva.

La caiguda de l'atur a l'estiu va ser estacional. Ara apareix la realitat ordinària, i no veiem cap expectativa positiva. Nosaltres estem arran de terra i el que veiem a les empreses és ben diferent: continua la sagnia d'acomiadaments i expedients de regulació d'ocupació.

Com el de Nissan.

Si, i no hi estem d'acord. Fa molt poc es va aprovar un ERO d'extinció. Si ja s'ha aprovat, no té sentit el temporal just quan augmenta la producció, perquè tenen la furgoneta nova al novembre i al febrer doblaran algun torn.

Però ja hi ha acord. Sembla que els ERO temporals tots tiren endavant. L'important és que realment responguin a uns objectius. Els ERO temporals són per sortir d'una situació difícil i posar les bases del futur, no per pagar menys nòmines durant uns mesos, perquè és diner públic. Per això demanem al departament de Treball que estudiï molt els casos, perquè no hi ha dues situacions iguals, i un pot ser vàlid i l'altre no.

Ara els aturats han aconseguit l'ajut de 420 euros. Què li sembla?

Era una reivindicació nostra: que es necessitava un ajut per a la gent que es queda sense prestació. Per això el considerem positiu, però ens agrada que l'ajut anés més enllà de 420 euros, que voregés els 600, i que no en quedessin col·lectius fora. Les lleis no han de ser tan restrictives amb les dates.

¿La pujada dels impostos perjudicarà la recuperació?

És molt difícil, per a qualsevol govern, apujar els impostos, perquè és molt impopular. I valorem que no es barregi amb les demandes de la patronal, d'abaratir l'acomiadament i rebaixar la despesa social. Tot no es pot fer, no es pot mantenir la despesa social si no hi ha més ingressos.

Antònia Gil davant la seu de la USOC, a tocar de la rambla del Raval de Barcelona. FRANCESC MELCION

PERFIL:

Implicada
Nascuda a Extremadura, Antònia Gil porta onze anys al davant del tercer sindicat de Catalunya. A la USOC, Gil veu moltes taules de negociació de lluny però s'implica al màxim per defensar els treballadors.

Li sembla bé que s'apugi l'IVA?

S'ha optat per la opció més fàcil, i és injusta, perquè afecta a tothom. La reforma és tímida, s'hauria d'entrar més a fons en les rendes dels rics. I en una època en què tothom té por de gastar, no sembla la millor opció. Ara s'ha d'estimular el consum.

Però amb la crisi...

La crisi no afecta a tothom. Aquesta sensació que tothom té crisi és dolenta. El que tingui una feina estable i guanyi el mateix que abans, que no deixi de consumir ni de fer les matei-

xes coses que feia, de comprar-se el cotxe, etc. Perquè si no es venen cotxes, els fabricants tancaran o presentaran EROs. Hi ha molta població que té estabilitat econòmica i ha de fer la mateixa vida que feia abans, perquè si no ho fa, cau el consum i empitjora la situació de crisi.

Qui té estabilitat?

Tota la funció pública, els treballadors de la sanitat, de l'ensenyament, de la banca, etc. Els treballadors de la indústria, que està patint molt, si que és lògic que tinguin més

por, però qui pugui ha de consumir, perquè això també és fer país, és necessari per tenir un país estable.

Només pateix la indústria?

No, però a Catalunya, el principal problema que tenim és industrial, perquè és el principal motor econòmic. No pot ser que tota l'experiència, tot el nivell industrial que ha tingut sempre Catalunya es perdi.

I què s'ha de fer perquè no es perdi?

El primer, i això ens implica a tots, és definir com a país per quin tipus d'indústria hem d'apostar. I per això s'han de fer estudis i detectar les oportunitats que tenim, derivades del lloc on estem ubicats, del tipus de producte que fem, de la tecnologia que podem aplicar, etc.

Com s'ha arribat a aquesta situació?

El que estem patint ara és efecte de la tranquil·litat que van crear les multinacionals. I això ho expliquem molt als treballadors, perquè viuen aquestes situacions d'una manera molt traumàtica: la deslocalització de les empreses no és diferent del que feien les empreses alemanyes quan marxaven d'Alemanya i venien a Catalunya. I els nostres pares estaven molt contents que vingessin aquestes empreses. Potser hem viscut massa anys d'això i no hem creat un teixit industrial. Com que teníem molta multinacional, que genera molta pime al voltant, no es feia. Però quan marxa una d'aquestes empreses matriu, es perden molts llocs de treball.

Cal més flexibilitat laboral?

Tenim un 30% de treball precari i inestable, som el país d'Europa que en té més. Si això no és flexibilitat! Però també hem de fer una crítica als sindicats que negocien la concertació social, perquè l'etapa de bonança econòmica hauria hagut de servir per estabilitzar més el mercat de treball, i els sindicats majoritaris tenen la seva petita part de coresponsabilitat, per haver acceptat un mercat laboral tan inestable com el que tenim, per pactar pujades salarials del 2% amb bonança econòmica. I ara, amb crisi, què demanaran? Jo crec que el sindicalisme majoritari d'aquest país ha estat massa dependent dels poders públics, i això els passa factura a ells i a la classe treballadora. El sindicalisme té una obligació, que és l'avenç social i fer de contrapoder al poder econòmic, i en l'etapa de bonança no ho han fet.